

направък милость на Ануна, Наасовъ-тъ сынъ, понеже баща му ми направи милость. И прати Давидъ да го утѣши заради отца му, чрѣзъ рѣж-тѣ на рабы-тѣ си. И дойдохъ Давидови-тѣ раби въ 3 земіж-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове. А началици-тѣ на Аммоновы-тѣ сынове рекохъ на господаря си Ануна: Да ли за честь на отца ти прѣдъ очи-тѣ ти прати Давидъ при тебе утѣшителі? не прати ли Давидъ рабы-тѣ си при тебе, за да испыта градъ-тѣ, и да го съгледа, та да го съ-
4 сыпе? И хванж Ануни Давидови-тѣ рабы, та обренж половини-тѣ отъ брадж-тѣ имъ, и отсѣче до половинъ дрехы-тѣ 5 имъ, бѣдо бедра-та имъ, и испрати гы. Когато извѣстихъ това Давиду, той испрати вѣстителъ да гы посрѣдне, (понеже мѣж-кѣ-тѣ бѣхъ крайно обесчестени): и рече царь-тѣ: Сѣдѣте въ Ерихонѣ, додѣ порастѣтъ брады-тѣ ви, и вѣрите ся.

6 А като гледахъ Аммонови-тѣ сынове че бѣхъ омразни Давиду, пратихъ Аммонови-тѣ сынове, та наехъ отъ Веѣроповски-тѣ Сиріяны, и Совски-тѣ Сиріяны, двадесетъ тысячи пѣши, и отъ царя на Маахъ тысячи мѣжіе, и отъ Истова двадесетъ тысячи мѣжіе.

7 И когато чу това Давидъ, прати Йоава, 8 и всичко-то воинство, на силы-тѣ. И излѣзохъ Аммонови-тѣ сынове, та ся опъльчили на бой при входъ-тѣ на врата-та: а Сиріяни-тѣ отъ Совж, и Ревов, и Истовъ, и Маахъ бѣхъ сами на поле-то.

9 А Йоавъ като гледаше че сраженіе-то ся опъльчи противъ него отпѣдъ и отзадъ, избра отъ всички-тѣ избрании Израилевы, та гы опъльчи противъ Сиріяни-тѣ: А осагатъ-тѣ отъ людіе-тѣ даде въ рѣж-тѣ на Ависея брата си, и опъльчи гы противъ Аммонови-тѣ сынове. И рече: Ако ся прѣукрѣпять Сиріяни-тѣ противъ мене, тогазъ ты ще ми помогнешъ: ако ли Аммонови-тѣ сынове ся прѣукрѣпятъ противъ тебе, тогазъ азъ ще дойдѫ да ти помогнѫ. ^жМѣжай ся, и ^зда бѫдемъ мѣжествени за людіе-тѣ си, и за градовете на Бога нашего: ^иа Господь нека направи което е угодно прѣдъ очи-тѣ му.

13 И приближихъ ся Йоавъ и людіе-тѣ съ него въ сраженіе противъ Сиріяни-тѣ: а 14 тѣ побѣгніхъ отъ лице-то му. И когато видѣхъ Аммонови-тѣ сынове че Сиріяни-тѣ побѣгніхъ, тогазъ побѣгніхъ и тѣ отъ лице-то на Ависея, та влѣзохъ въ градъ-тѣ. И Йоавъ сѧ върихъ отъ Аммонови-тѣ сынове, та дойде въ Ерусалимъ.

15 А като видѣхъ Сиріяни-тѣ че бѣхъ

побѣдени отъ Израиля, събрахъ ся на 16 купъ. И прати Адарезерь, та изведе Сиріяни-тѣ оттатакъ рѣж-тѣ: и дойдохъ въ Еламъ: и Совакъ, войвода-та на Ада- 17 резера прѣдидѣше прѣдъ тѣхъ. И когато ся извѣсти Давиду, събра всичкий Израиль, и прѣминж Йорданъ та дойде въ Еламъ. А Сиріяни-тѣ ся опъльчили противъ Давида, и бихъ ся съ него. И побѣгніхъ Сиріяни-тѣ отъ Израиля: и истрѣбїи Давидъ отъ Сиріяни-тѣ, седмосто- 18 тинъ колесницы, и четыридесетъ тысячи конницы, и Совака войводж-тѣ имъ по- 19 рази, и умрѣ тамъ, И като видѣхъ всички-тѣ царіе, раби-тѣ на Адарезера че ся побѣгніхъ отъ Израиля, направихъ миръ съ Израиля, и ^жстанахъ имъ раби. И Сиріяни-тѣ ся боежъ да помогнѣтъ вече на Аммонови-тѣ сынове.

ГЛАВА 11.

- 1 И на друго-то лѣто, въ което врѣме излазять царіе-тѣ на бой, ^ипрати Давидъ Йоава, и раби-тѣ ся съ него, и всичкий Израиль; и разбихъ Аммонови-тѣ сынове, и обсадихъ Раввж. А Давидъ останж въ Ерусалимъ.
- 2 И привечеръ, когато станж Давидъ отъ одрѣ-тѣ си, ^ирасхождаше ся по покръвътъ на царскій-тѣ домъ: и ^ивидѣ отъ покръвъ-тѣ женѣ която ся кѫпѣше: и жена-та бѣ много красна на гледъ. И прати 3 Давидъ та испыта за женѣ-тѣ. И рече ^{един}: Не е ли ти Виосавея, дѣщера-та на Елама, жена-та ^ина Уріѣ Хеттейянинъ-тѣ?
- 4 И прати Давидъ вѣстителъ та іж зѣ, и когато дойде при него, ^илѣжа съ неї, (зашото ^еся бѣ очистила отъ нечистотъ-тѣ си:) 5 и вѣрна ся тя у дома си. И зачина жената: и прати та извѣсти Давиду, и рече: Непраздна съмъ, И прати Давидъ на Йоава, и каза: Испрати ми Уріѣ Хеттейянинъ-тѣ. И испрати Йоавъ Уріѣ при Давида.
- 7 И когато дойде при него Уріѣ, попыта ^{го} Давидъ какъ е Йоавъ, и какъ сѫ любдѣ-тѣ, и какъ отива бой-тѣ. И рече Давидъ на Уріѣ: Слѣзъ въ домъ-тѣ си, та ^жомъ нозѣ-тѣ си. И излѣзе Уріѣ изъ царевъ-тѣ домъ: и слѣдъ него отиде дѣлъ 9 отъ царевж-тѣ трпезж. Но Уріѣ спа при врата-та на царскій-тѣ домъ съсъ всички-тѣ раби на господаря си, и не слѣзе 10 у домъ-тѣ си. И когато извѣстихъ Давиду, и рекохъ: Не слѣзе Уріѣ у дома си, рече Давидъ на Уріѣ: Не си ли дошелъ отъ пѣтуваніе? защо не слѣзе у домъ-тѣ 11 си? И рече Уріѣ Давиду: ^иКовчегъ-тѣ, и

^б Иса. 20; 4. 47; 2.^б Быт. 34; 30. Исх. 5; 21.¹ Цар. 13; 4.^ж Гл. 8; 3, 5.^д Гл. 23; 8.^е Ст. 6.^ж Втор. 31; 6.^з 1 Цар. 4; 9. 1 Кор. 16; 13.^и 1 Цар. 3; 18.^и Виж. 1 Мѣт. 19; 18.^и Гл. 8; 6.

—

^а 1 Мѣт. 20; 1.^б Втор. 22; 8.^в Быт. 34; 2. Йев. 31; 1. Мат.

5; 28.

^з Гл. 23; 39.^д Псал. 51; надпись-тѣ. Йак.

1; 14.

^е Лев. 15; 19, 28; 18; 19.^ж Быт. 18; 4. 19; 2.^з Гл. 7; 2, 6.